

VERONIKA NA CESTÁCH PO AZUROVÁM POBĚE

Pondělí, 22. listopadu 2021

Když jsem jednou vyslovila přání, že bych někdy ráda viděla azurové pobřeží, nebylo nic, co by mi máj (b) přání - tel D. odepověl. Protože má velmi podnikavého a cestovatelského ducha, stejně, jako já; a byl to mu 3/4 roku, dlouho a má přání mi splnil. Na sbalení - kufry jsem měla asi třicet minut, a aťkoliv jsem pragmatická; žena do ne musela jsem přání balení - zklamaná usoudit, že ve věrné - koktejlové jíraty a Prada lodinky na jehlovém podpatku nevzato si úplně vystačí - m se svážená - mi teplejky a kečkami.

Bylo mi to trošku láto, neboť jsem v poslední době nosila tepláky - astáji, než by mi to bylo milé, ovšem co bych pro další - dobrodružství - neobtovala. Než jsem se nadála, má - mli jsme v obytném autě směr St. Maries de la Mer, což je oblíbená - c - l romská - ch poutníka.

Cesta nám svižně ubíhala, protože jsme si měli po příchodu o - em povědat, ale po příchodu - francouzských hranic byla již tma, rušička hodin se blížila ke dvanáctce a D. přeměnil mikro spánek. Vzhledem k tomu, že jsem ho nemohla vystádat, neboť nejsem vlastně - kem - m - ského případu, což je pro - astná - ky silně - ho provozu jedině dobře, donutila jsem ho, abychom zastavili.

D., který byl už značně unaven, chtěl zaparkovat na nejbližší - m - vadle u silnice, ale já, v - doma si nebezpečně, který mohou - hat na cestách, jsem jej vytrvale udržovala přání životu a prosila ho, ať je - t - chvilku vydrží - , než najdeme dobře osvětlené parkoviště u non stop benzínové pumpy.

Po několika kilometrech se na nás usmějlo - stě, a tak jsme mohli pohodlně zaparkovat u - stanice s nepřetržitým provozem a osvětlené parkovištěm. Nakoupili jsme si proviant na večer, a než jsme se uložili ke spánku, D. bezpečně zajistil náš karavan - tanou - vou. Nejen, že zabezpečil okna, ale neopomněl dvě ze stran - e a spolujezdce spojit zevnitř pevně - m - et - zem, aby je - vně - ci s nekalými - mysly nemohli - otevírat - i - porušen - zámku.

Ráno jsme se probudili krápně - a sotva D. rozlepil oči, zmrávil, že něco není - v - dku. Mň - to tak nepřipadlo, neboť oba máme nová - telefony ležely na stole, stejně, jako - fotoaparát. D. se okamžitě - jal kontrolovat peněženku a ke zdě - obou byla pryč - ve - kerá - na - hotovost.

Velké porcelánové popelník, kde jsme stáli - dali mince na - t - a drobné - d - e, byly kompletně roztrá - ny a zmizely pouze Eura. Mince ve - carských franců - ch - dr - ky nezajímaly. Tou nejvážnější - z - hadou bylo to, že nás nezbudili a jak se k nám dovnitř sakra dostali, když okna, rovněž jako dvě - z - staly neporušené!

Jakožto žena - inu, která chtěla situaci - jit ihned, vyrazila jsem na benzínku, aby přivolali policii a vy - jili tento - pad

století. I páté místo, které se domluví-m nějakolika jazyky, francouzštinou ve svém repertoáru nevládnou. Tedy, kromě praktické angličtiny. D. umí francouzsky asi dvě slova (tedy o dvě vác, nečtvrtinu) a tak jsem naivně doufala, že se domluví-m alespoň anglicky.

Rozcuchání a rozčilení jsem vltla na erpací- stanici, jako bohyně pomsty a jala jsem se s pátou- tomnou pracovnicí- živě v angličtině diskutovat o tom, co se nám přihodilo. Aťkoliv pracovnice rozuměla jen žes a žno, díky má rozdivoel gestikulaci asi pochopila, co se děje a velmi vysokým a pátou- sklavím hláskem zvolala: ŽBandit??

S nesměrnou ůlevou, že ta boží žena pochopila situaci, jsem jen pátou- vlna a nadějně jsem domáhala pomoc- slávka žpolice police pátou- jezdu policie. Tu žena jen nežastněně zavrtěla hlavou a poučila vtu: ŽLa police n'est pas intéressée (policii to nezajímá), ů- má mi vzala vekerou naději na spravedlnost.

Zklamaní a rozčarování jsem se vrátila zpátky do našeho mobilního hotelu a D. rozhodnul, že se nenecháme touhle nepátou- jemností rozhodit a pojedeme dál. Kreditní- a debetní- karty nám zůstaly, tak jsme společně na to, že ně kde po cestě si měj- hotovost vybereme.

S ů- m jsme nepotkali, bylo to, že ně sledující- cch 100 km jsme nenarazili na žádnou civilizaci, pouze na vybrané mátno, která samozřejmě jako naschvál vyadoval pouze hotovost a platit kartou nebylo možné. Tu jsem ve hru vstoupila opřít já rozcuchání vlasů jsem si narychlo olá- zla, naechrala jsem si své- teplíky a jala jsem vyjednat. Ke své smle jsem opřít narazila na zapátou- hláho patriota, který se mnou odmítal komunikovat jinak, než ve francouzštině. Vádoma si svých neverbálních dovedností- jsem ho nakonec žžukecala i bez použití- jazyka a pustil nás dál bez poplatku.

Další- zastávkou byl náš rodný- park Camarque, kde bankomat nebo platební- terminál byl tak zbytečně m luxusem. Máli jsme hlad a ž- ze a kromě bankovních karet jsme ježit, poátou- nedisponovali žádnou hotovostí. Zastavili jsme u provizorního farmá- skému stánku u cesty a já jsem nově naučeným francouzským slov- ůkem žbandit naznáila, do jaké překrní- situace jsme se dostali.

Vá- trem oá- lehaným farmá- se nad námi slitoval, dal nám najít a napít a my tak mohli nerušeně pokračovat dál. Ně- v let po krá- ch francouzské Riviéry se i páté to věchno velmi vydatil a učili jsme si to se v- m vudy.

Ovšem, to je- nemí- bít konec našeho dobrodružství- ...

dobrodružka VERONIKA

